

ประเด็นการเมือง ฉบับที่ E22	11 เม.ย. 68	วิทยาลัยการทัพบก
ประเด็น อินเดีย มหาอำนาจภูมิภาค	อินเดีย มหาอำนาจภูมิภาค กับโอกาสและความท้าทายของไทย	
ประเด็นสำคัญ	- อินเดีย: การก้าวขึ้นเป็นมหาอำนาจของภูมิภาค - นโยบายต่างประเทศและบทบาทในเวทีระหว่างประเทศ - อินเดียในบริบทภูมิรัฐศาสตร์ของภูมิภาค - รากฐานความสัมพันธ์ไทย-อินเดีย: จากอดีตสู่การเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ - ผลประโยชน์ และผลกระทบต่อไทย - ความท้าทายและความเสี่ยงด้านความมั่นคง - แนวโน้มความร่วมมือด้านความมั่นคงในอนาคต	

อินเดีย มหาอำนาจภูมิภาค กับโอกาสและความท้าทายของไทย

การแถลงข่าวร่วมกันระหว่างนายกรัฐมนตรีไทยและนายกรัฐมนตรีอินเดียเมื่อเร็วๆ นี้ ได้ประกาศการยกระดับความสัมพันธ์ทวิภาคีสู่การเป็น "หุ้นส่วนยุทธศาสตร์" อย่างเป็นทางการ ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน การเปลี่ยนแปลงนี้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทที่เพิ่มขึ้นของอินเดียในฐานะมหาอำนาจภูมิภาคและผู้เล่นสำคัญในเวทีโลก รวมถึงโอกาสและความท้าทายที่ไทยกำลังเผชิญในการปรับความสัมพันธ์กับมหาอำนาจที่กำลังเติบโตนี้ บทความนี้จะวิเคราะห์พัฒนาการของอินเดียสู่การเป็นมหาอำนาจภูมิภาค ความสัมพันธ์ไทย-อินเดีย โอกาสทางยุทธศาสตร์สำหรับไทย และความท้าทายในการรักษาดุลยภาพทางภูมิรัฐศาสตร์

อินเดีย: การก้าวขึ้นเป็นมหาอำนาจภูมิภาค

พัฒนาการทางเศรษฐกิจและการทหารของอินเดีย ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา อินเดียได้ก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก ด้วยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 6 ต่อปี จนปัจจุบันกลายเป็นเศรษฐกิจใหญ่อันดับ 5 ของโลก และคาดการณ์ว่าจะขยับขึ้นเป็นอันดับ 3 ภายในปี 2573 การเติบโตนี้ขับเคลื่อนโดยภาคบริการโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ การผลิตทางอุตสาหกรรมที่ขยายตัว และชนชั้นกลางที่เติบโตอย่างรวดเร็ว ควบคู่ไปกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ อินเดียยังเร่งพัฒนาขีดความสามารถทางการทหารอย่างต่อเนื่อง โดยมีงบประมาณทางทหารใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก มีกองทัพอากาศเป็นอันดับ 2 ของโลก และมีอาวุธนิวเคลียร์ในครอบครอง นอกจากนี้ อินเดียยังมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศภายในประเทศ ผ่านนโยบาย "Make in India" เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าอาวุธจากต่างประเทศ ซึ่งแต่เดิมพึ่งพาการนำเข้าจากรัสเซียเป็นหลัก

ความสัมพันธ์ด้านการทหารระหว่างอินเดียกับรัสเซียมีมายาวนานตั้งแต่ยุคสงครามเย็น และยังคงแน่นแฟ้นแม้ในปัจจุบัน โดยรัสเซียยังคงเป็นผู้ส่งออกอาวุธรายใหญ่ที่สุดให้กับอินเดีย ทั้งอากาศยาน ยานเกราะ และระบบต่อต้านอากาศยาน

นโยบายต่างประเทศและบทบาทในเวทีระหว่างประเทศ

นโยบายต่างประเทศของอินเดียในยุคปัจจุบันมีลักษณะเชิงรุกและแข็งขันมากขึ้น โดยเฉพาะนโยบาย "Act East" ที่มุ่งกระชับความสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก อินเดียยังแสดงบทบาทสำคัญในหลายเวทีระหว่างประเทศ ทั้งการเป็นสมาชิกกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ที่สำคัญ ภายใต้ชื่อ "BRICS" ประกอบด้วย บราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน แอฟริกาใต้ การเข้าร่วมองค์การความร่วมมือเซี่ยงไฮ้ (Shanghai Cooperation Organization: SCO) ซึ่งมีรัสเซียและจีนเป็นผู้นำ และการเป็นผู้นำในกลุ่มความร่วมมืออ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC)

ความสัมพันธ์ระหว่างอินเดียบัรัสเซียมี่ความพิเศษและยาวนาน ตั้งแต่ยุคสงครามเย็นที่อินเดียมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสหภาพโซเวียต แม้ในปัจจุบันท่ามกลางความขัดแย้งรัสเซีย-ยูเครน อินเดียยังคงรักษาความสัมพันธ์ทางการทูตและเศรษฐกิจกับรัสเซีย โดยอินเดียเพิ่มการนำเข้าน้ำมันจากรัสเซียอย่างมีนัยสำคัญท่ามกลางการคว่ำบาตรจากชาติตะวันตก จุดยืนที่สมดุลนี้สะท้อนถึงนโยบายต่างประเทศที่เป็นอิสระและยืดหยุ่นของชาติเป็นสำคัญของอินเดีย รวมถึงความสัมพันธ์ส่วนบุคคลที่แน่นแฟ้นระหว่างนายกรัฐมนตรีนเรนทรา โมดี ของอินเดียบัประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน ของรัสเซีย มีส่วนสำคัญในการกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างสองประเทศ ทั้งสองผู้นำได้พบปะหารือกันอย่างสม่ำเสมอ และมีการเยือนระหว่างกันหลายครั้ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ทวิภาคี ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดนี้มีผลให้อินเดียยังคงซื้อน้ำมันและอาวุธจากรัสเซียแม้ในช่วงที่รัสเซียถูกคว่ำบาตรจากชาติตะวันตก โดยอินเดียถือจุดยืนว่าการรักษาความสัมพันธ์กับทุกฝ่ายเป็นประโยชน์ต่อชาติ ซึ่งแนวทางที่เป็นอิสระนี้อาจเป็นบทเรียนสำหรับไทยในการรักษาดุลยภาพในความสัมพันธ์กับมหาอำนาจต่างๆ

อินเดียในบริบทภูมิรัฐศาสตร์ของภูมิภาค

ในบริบทภูมิรัฐศาสตร์ของภูมิภาค อินเดียกำลังแสดงบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นในการถ่วงดุลกับอิทธิพลของจีน โดยเฉพาะผ่านความร่วมมือในกรอบการหารือความมั่นคงสี่ฝ่าย ประกอบด้วย อินเดีย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย (Quadrilateral Security Dialogue: Quad) ซึ่งมุ่งส่งเสริมแนวคิดอินโด-แปซิฟิกที่เสรีและเปิดกว้าง ในขณะเดียวกัน อินเดียก็ยังรักษาความสัมพันธ์กับรัสเซียและประเทศในกลุ่ม BRICS เพื่อสร้างดุลยภาพในความสัมพันธ์กับมหาอำนาจต่างๆ ความขัดแย้งชายแดนกับจีนที่ยังคงดำรงอยู่ โดยเฉพาะในภูมิภาคลาดัคห์ (Ladakh) และอรุณาจัลประเทศ (Arunachal Pradesh) เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญในบริบทความขัดแย้งชายแดนระหว่างอินเดียบัจีน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศมหาอำนาจในเอเชีย และเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้อินเดียแสวงหาพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ในภูมิภาคมากขึ้น

รากฐานความสัมพันธ์ไทย-อินเดีย: จากอดีตสู่การเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์

มรดกทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีรากฐานลึกซึ้งทั้งทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม 2,000 ปี ทั้งทางวัฒนธรรม ศาสนา และการค้า อิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูจากอินเดียได้แพร่หลายเข้ามาสู่

ดินแดนสุวรรณภูมิ ส่งผลต่อศิลปะ สถาปัตยกรรม ภาษา และวรรณกรรมของไทย เช่น การรับอักษรปัลลวะมาพัฒนาเป็นอักษรไทย การรับคติความเชื่อเรื่องเทวราชา และการรับวรรณคดีสันสกฤตมาดัดแปลง เป็นต้น

ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับอินเดีย เริ่มต้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2490 หลังอินเดียได้รับเอกราชจากอังกฤษ ในช่วงสงครามเย็น ทั้งสองประเทศมีจุดยืนทางการเมืองระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน โดยไทยเป็นพันธมิตรกับสหรัฐฯ ขณะที่อินเดียใกล้ชิดกับสหภาพโซเวียต ซึ่งเป็นที่มาของความสัมพันธ์พิเศษระหว่างอินเดียบัรัสเซี่ยที่ยังคงดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศเริ่มมีพลวัตมากขึ้นในทศวรรษ 1990 หลังสงครามเย็นสิ้นสุด เมื่ออินเดียประกาศนโยบาย "Look East" ในปี 2534 และพัฒนาเป็นนโยบาย "Act East" ในปี 2557 เพื่อกระชับความสัมพันธ์กับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขณะที่ไทยเริ่มเห็นความสำคัญของอินเดียในฐานะตลาดขนาดใหญ่และหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ที่มีศักยภาพ

การยกระดับสู่หุ้นส่วนยุทธศาสตร์ การประกาศยกระดับความสัมพันธ์สู่การเป็น "หุ้นส่วนยุทธศาสตร์" ในปี 2567 นับเป็นก้าวสำคัญที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ที่พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญระหว่างไทยกับอินเดีย โดยทั้งสองฝ่ายได้บรรลุเป้าหมายในการยกระดับความสัมพันธ์ที่ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งและมีพลวัตเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความมุ่งมั่นในการเป็นพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการเติบโตความก้าวหน้า และความเจริญรุ่งเรืองของทั้งสองประเทศและของภูมิภาค ความร่วมมือระหว่างไทยกับอินเดียในฐานะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ครอบคลุมหลายมิติ ทั้งการเสริมสร้างความร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคง ผ่านการแลกเปลี่ยนการเยือนระดับสูง ความร่วมมือทางอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ การซ้อมรบร่วม และการแบ่งปันแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีในการรับมือกับภัยคุกคามทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ และบทบาทที่แข็งขันในเวทีระหว่างประเทศ ในขณะที่ไทยก็เป็นประเทศที่มีที่ตั้งทางยุทธศาสตร์สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเป็นสมาชิกที่มีบทบาทสำคัญในอาเซียน การผนึกกำลังของทั้งสองประเทศจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อภูมิรัฐศาสตร์ของภูมิภาค

ผลประโยชน์ที่ไทยได้รับการยกระดับความสัมพันธ์

ผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจและการค้า ด้านการเข้าถึงตลาดขนาดใหญ่ อินเดียมีประชากรกว่า 1.4 พันล้านคน และมีชนชั้นกลางที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นโอกาสทางการตลาดอันมหาศาลสำหรับสินค้าและบริการจากไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสินค้าอุปโภคบริโภค อาหาร เครื่องสำอาง และยานยนต์ที่ไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน **ตลาดผู้บริโภครุ่นใหม่** อินเดียมีกลุ่มประชากรรุ่นใหม่ (Millennials และ Gen Z) จำนวนมาก ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อเพิ่มขึ้นและเปิดรับสินค้าและบริการจากต่างประเทศ นับเป็นโอกาสสำคัญ

สำหรับสินค้าไทยที่มีจุดเด่นด้านนวัตกรรมและดีไซน์ **การปรับปรุงความตกลงการค้าเสรี** การเจรจาปรับปรุงความตกลงการค้าเสรีไทย-อินเดีย และอาเซียน-อินเดียให้ครอบคลุมมากขึ้น จะช่วยลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนระหว่างกัน ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจไทย **การลงทุนระหว่างกัน** การอำนวยความสะดวกในการลงทุนระหว่างกันจะช่วยส่งเสริมให้มีการไหลเข้าของเงินลงทุนจากอินเดียมายังไทยมากขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่อินเดียมีความเชี่ยวชาญ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ และอุตสาหกรรมยา และ**การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน** ความร่วมมือที่แน่นแฟ้นขึ้นจะช่วยให้ไทยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานของอินเดีย และใช้อินเดียเป็นประตูสู่ตลาดในภูมิภาคเอเชียใต้ได้ดียิ่งขึ้น

ผลประโยชน์ด้านความมั่นคงและการทหาร ด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถทางการทหาร ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศกับ อินเดีย ซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาอุตสาหกรรม การป้องกันประเทศอย่างก้าวกระโดด จะช่วยเสริมสร้างขีดความสามารถทางการทหารของไทย การแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและการต่อต้านการก่อการร้าย ความร่วมมือในการรับมือกับภัยคุกคามทั้งรูปแบบเดิมและ รูปแบบใหม่ จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงภายในของไทย การถ่วงดุลอำนาจในภูมิภาค ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับอินเดียจะช่วยให้ไทยมีทางเลือกเชิงยุทธศาสตร์มากขึ้น และสามารถรักษาดุลยภาพในความสัมพันธ์กับมหาอำนาจต่างๆ ได้ดีขึ้น

ผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว การเพิ่มความถี่ของเที่ยวบินและการเปิดเส้นทางบินใหม่ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวระหว่างสองประเทศ การเชื่อมโยงทาง วัฒนธรรม การพัฒนาเส้นทางพุทธศาสนา (Buddhist Circuit) ให้ขยายครอบคลุมถึงรัฐสำคัญอื่นๆ จะช่วย ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศ

ผลประโยชน์ด้านการทูตและความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านการเพิ่มบทบาทในเวทีระหว่าง ประเทศ การที่ไทยทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างกรอบความร่วมมือที่ไทยเป็นสมาชิก เช่น อาเซียน กับกรอบความร่วมมือที่อินเดียเป็นสมาชิก เช่น BRICS จะช่วยเพิ่มบทบาทและความสำคัญของไทยในเวที ระหว่างประเทศ การกระชับความร่วมมือในกรอบพหุภาคี ความร่วมมือที่แน่นแฟ้นในเวทีพหุภาคีต่างๆ เช่น BIMSTEC อาเซียน และ OECD จะช่วยส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองประเทศ

ผลกระทบและแนวโน้มด้านความมั่นคง

ผลกระทบต่อดุลยภาพทางภูมิรัฐศาสตร์ในภูมิภาค การยกระดับ ความสัมพันธ์ไทย-อินเดียจะส่งผลกระทบต่อดุลยภาพทางภูมิรัฐศาสตร์ในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการแข่งขันระหว่างจีนกับสหรัฐอเมริกาและ พันธมิตร ในขณะที่ไทยพยายามรักษาดุลยภาพในความสัมพันธ์กับมหาอำนาจทั้ง สอง การกระชับความสัมพันธ์กับอินเดียก็อาจถูกมองว่าเป็นการถ่วงดุลกับอิทธิพล ของจีนในภูมิภาค ในทางกลับกัน อินเดียก็อาจใช้ความสัมพันธ์กับไทยเป็นเครื่องมือในการขยายอิทธิพลใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และถ่วงดุลกับการขยายอิทธิพลของจีนในภูมิภาคนี้ โดยเฉพาะผ่านกลไกอย่าง BIMSTEC ซึ่งอินเดียมองว่าเป็นทางเลือกที่สำคัญนอกเหนือจากข้อริเริ่มสายแถบและเส้นทาง (Belt and Road Initiative: BRI) ของจีน

ความท้าทายและความเสี่ยงด้านความมั่นคง

แม้ว่าการยกระดับความสัมพันธ์จะนำมาซึ่งผลประโยชน์มากมาย แต่ก็มาพร้อมกับความท้าทายและ ความเสี่ยงด้านความมั่นคงที่ไทยต้องคำนึงถึง **ความเสี่ยงจากความขัดแย้งอินเดีย-จีน** ความขัดแย้งที่ดำรงอยู่ ระหว่างอินเดียกับจีน โดยเฉพาะปัญหาพรมแดนและการแข่งขันเชิงอิทธิพลในภูมิภาคเอเชียใต้ อาจส่งผล กระทบต่อไทยหากความขัดแย้งดังกล่าวทวีความรุนแรงขึ้น **ความท้าทายในการรักษาดุลยภาพใน ความสัมพันธ์กับมหาอำนาจ** การรักษาดุลยภาพในความสัมพันธ์กับมหาอำนาจต่างๆ ทั้งจีน อินเดีย และ สหรัฐอเมริกา จะเป็นความท้าทายสำคัญสำหรับการทูตไทย **ประเด็นความไม่สงบในภูมิภาค** สถานการณ์ใน เมียนมาและความไม่สงบในภาคใต้ของไทยอาจเป็นประเด็นอ่อนไหวในความสัมพันธ์ไทย-อินเดีย โดยเฉพาะใน แง่ของความร่วมมือด้านความมั่นคงและการต่อต้านการก่อการร้าย

แนวโน้มความร่วมมือด้านความมั่นคงในอนาคต

แนวโน้มความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างไทยกับอินเดียในอนาคตอาจมีพัฒนาการในหลายด้าน ประกอบด้วย การขยายความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ อินเดียกำลังพัฒนาอุตสาหกรรม การป้องกันประเทศอย่างก้าวกระโดด และมุ่งเน้นการส่งออกอาวุธยุทโธปกรณ์มากขึ้น การเพิ่มความถี่และขนาดของการซ้อมรบร่วม ครอบคลุมการปฏิบัติการในหลายมิติมากขึ้น ความร่วมมือด้านความมั่นคงทางไซเบอร์และอวกาศ อินเดียมีความก้าวหน้าอย่างมากในด้านเทคโนโลยีอวกาศและเทคโนโลยีสารสนเทศ การร่วมมือในการรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ การเพิ่มความร่วมมือในการรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งนี้ ถือเป็นการปรับตัวเพื่อรับมือกับความท้าทายในการแข่งขันเชิงอิทธิพลที่เข้มข้นขึ้นในภูมิภาค ความสัมพันธ์นี้สร้างผลประโยชน์แก่ไทยทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง ความมั่นคง และวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม ไทยต้องรักษาดุลยภาพในความสัมพันธ์กับมหาอำนาจต่างๆ การยกระดับความสัมพันธ์กับอินเดียไม่ใช่การเลือกข้างระหว่างจีนกับอินเดีย แต่เป็น ***การเสริมสร้างทางเลือกเชิงยุทธศาสตร์และส่งเสริม ASEAN Centrality*** คำถามสำคัญ คือ ***"ท่ามกลางการแข่งขันระหว่างมหาอำนาจในภูมิภาค ไทยจะสามารถใช้ความสัมพันธ์กับอินเดียในฐานะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและรักษาผลประโยชน์แห่งชาติได้อย่างไร?"*** และ ***"การเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์กับอินเดียจะช่วยให้ไทยมีอำนาจต่อรองและพื้นที่ยืนในเวทีระหว่างประเทศมากขึ้นหรือไม่?"*** ความสัมพันธ์ไทย-อินเดียในศตวรรษที่ 21 เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบใหม่ในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิกและระเบียบโลก การวางตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของไทยในโลกที่มีขั้วอำนาจหลากหลาย (Multipolar World) จึงมีความสำคัญ ความสำเร็จของความเป็นหุ้นส่วนนี้ขึ้นอยู่กับ การแปลงวิสัยทัศน์สู่ความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมและการรับมือกับความท้าทายร่วมกัน ความสัมพันธ์นี้จึงเป็นทั้งเรื่องของปัจจุบันและรากฐานสำหรับอนาคต

ท้ายที่สุดแล้ว ความสำเร็จของการเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ไทย-อินเดียจะขึ้นอยู่กับความสามารถของทั้งสองประเทศในการแปลงวิสัยทัศน์ร่วมให้เป็นความร่วมมือที่เป็นรูปธรรม และความสามารถในการรับมือกับความท้าทายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางภูมิรัฐศาสตร์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสัมพันธ์ไทย-อินเดียจึงไม่เพียงเป็นเรื่องของปัจจุบัน แต่ยังเป็นการวางรากฐานสำหรับอนาคตของภูมิภาคและของโลกอีกด้วย

พ.อ.หญิง จันทิรา นาคบุญนำ

อจ.กก.กม.สมย.วทบ.

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักข่าวประชาชาติธุรกิจ เรื่อง ไทย-อินเดีย ยกระดับความสัมพันธ์หุ้นส่วนยุทธศาสตร์ สืบค้นเมื่อ 8 เม.ย. 68 สืบค้นได้จาก: <https://www.prachachat.net/politics/news>
2. จุฑาทิพ คล้ายทับทิม. (2564). "ความสัมพันธ์ไทย-อินเดีย: พลวัตและความท้าทายในศตวรรษที่ 21." วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(6), 231-252.
3. ประภัสสร เทพชาตรี. (2566). "นโยบาย Act East ของอินเดียและนัยต่อความสัมพันธ์กับไทยและอาเซียน." วารสารการเมืองการปกครอง, 13(1), 111-138.
4. วรวิญญู วิจารณ์พล. (2567). "การวิเคราะห์ความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างไทยกับอินเดียในบริบทของภูมิรัฐศาสตร์อินโด-แปซิฟิก." วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, 10(2), 167-194.
5. สุรชาติ บำรุงสุข. (2566). "ความท้าทายด้านความมั่นคงในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก: มุมมองจากความสัมพันธ์ไทย-อินเดีย." วารสารความมั่นคงศึกษา, 5(1), 45-68.